

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1106

25.05.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind II: Folkets stat

Del 3

Ideen om et imperium

Der er en ældgammel forbindelse mellem nationerne i Vesten og i Østen: Ideen om et imperium.

I århundreder sikrede de romerske legioners jernmagt enheden i Middelhavsområdet. Selv efter Romerrigets sammenbrud forblev ideen om imperiet i live - i det mindste som ideen om vestlig enhed. Dens bærere blev de stærkeste europæiske racer - i den vestromerske del de germanske stammer, i det østromerske område efter Byzans' fald slaverne. I vest opstod den tyske nations hellige romerske rige, det første tyske rige; i øst de russiske zarers rige, som kaldte Moskva for det tredje Rom og havde den byzantinske dobbelthovedede ørn som symbol.

Germanske folk, slaver, romere, arabere, persere og osmannere er fælles bærere af en fremtidig enhed i denne region. Islam som et bindeled mellem folkene i Orienten, genislamiseringen i Persien, de germanske folks racemæssige enhed og slavernes enhed fører også til ideen om et imperium i de dele af den europæiske og orientalske verden, som ikke engang blev regeret af Rom.

Selv om enheden i den gamle verden forblev ødelagt den dag i dag efter Imperium

Romanums fald, blev der igen og igen gjort forsøg på at omforme den:

I anden halvdel af det første årtusinde af vores tidsregning forenede araberne hele den sydlige del af Middelhavsområdet og trængte så langt frem som til Byzans i øst, det nuværende Istanbul, og så langt frem som til Sydfrankrig i vest. Denne invasion blandede resterne af den romerske tradition med den nye arabiske højkultur i Europa. Det mest iøjnefaldende tegn på denne kulturelle befrugtning er brugen af arabiske tal den dag i dag. Inden for litteratur, sprog og videnskab er det svært at forestille sig europæisk intellektuel historie uden den arabiske indflydelse.

Arvtagerne til den arabiske verdens imperium var osmannerne, som erobrede Byzans og straks gjorde det til hovedstad i deres imperium. Erobringen af det andet Rom sluttede ikke der:

Det var først før Wien, at en europæisk hær var i stand til at slå den tyrkiske sultan tilbage, som følte, at han var efterfølgeren til de østromerske kejsere. Indtil slutningen af det 19. århundrede dominerede osmannerne dog store dele af det sydøstlige Europa. Under Første Verdenskrig blev tyskerne og osmannerne allierede, og på trods af sin militære og politiske svaghed var Tyrkiet, som stadig herskede over hele Arabien, en loyal, modig og beslutsom allieret for det tyske kejserrige. En tysk sejr i Første, som i Anden Verdenskrig, hvor araberne var allierede med os, ville have forenet Middelhavsområdet for første gang i århundreder.

Men det var ikke kun fra Orienten, at der blev gjort forsøg på at genoprette verdens enhed under indflydelse af den romerske idé om imperiet:

- Som efterfølgere til de østromerske kejsere i Byzans fremmede zarenne panslavismen, dvs. den slaviske races foreningsbestræbelser i Østeuropa, og glemte aldrig deres krav på Byzans og på adgang til Middelhavet. Selv den dag i dag er dette en konstant i den kejserlige, russiske stræben efter magt, som selv bolsjevismen - om end af andre årsager - ikke ændrede.
- Katolsk kristendom, grundlaget for al middelalderlig kultur og styre, kalder sig stadig "romersk-katolsk" og kræver underkastelse under den romerske Pontifex Maximus, biskoppen af Rom. Talrige store og små korstog tvang ikke kun midlertidigt de såkaldte "hellige steder" i Palæstina ind under romersk vestlig magt, men underkastede endda Byzans for en tid.

Napoleon, som kaldte sig Karl den Stores efterfølger og gjorde sig selv til kejser af Vesten, førte ikke kun krig i Egypten, men han gav også sin søn den symbolske titel "konge af Rom" og gjorde dermed krav på, at han selv og hans arvinger på den kejserlige trone skulle regere i overensstemmelse med den romerske tradition.

De egentlige arvtagere til Romerriget var og er dog de germanske folk. Det hellige romerske imperium af den tyske nation eksisterede indtil 1805. Både Hohenzollernes andet kejserrige og det tredje kejserrige kæmpede uden held for et stort verdensrige, som i tilfælde af sejr ville have omfattet Vest- og Østeuropa, Tyrkiet, Persien og Arabien under tysk herredømme - med andre ord det område, som vi stadig betragter som vores folks levested i dag. Selv om kun få måske stadig var klar over det: **Dette slag placerede og placerer os i en årtusindlang tradition!**

Tiden for de store erobreres voldelige magtudvidelse er forbi. I århundreder har arabere og osmannere, slaver, romere og germanske stammer bevidst eller ubevidst stræbt efter at etablere et verdensimperium som romernes med magt og dermed genoprette den gamle enhed. I dag repræsenterer vi nationalsocialister ideen om Riget, som en dag vil gøre det muligt for os at føre verdensmagtpolitik igen og trodse zionismens magt. Men indtil videre er kun ét fundament for enheden mellem racerne og folkene på den romerske klode blevet synligt: Den fælles historie i antikken og de konstante forsøg på at genoprette den tabte enhed.

Det alene er selvfølgelig ikke nok. Ingen nutidig politik kan bygge på en svunden tid, som kun få stadig er bevidste om. Så hvad er de fælles interesser og mål for de nævnte folkeslag?

1. Zionisme - kampen mod den fælles verdensfjende.

Intet fremmer og styrker venskabet mellem folk og racer så meget som en fælles fjende. Hovedfjenden for alle folk i den europæisk-arabiske region er imidlertid zionismen, som gennem proklamationen af internationalisme, kapitalisme og kommunisme forsøger at gøre de vågnende nationer til slaver. Uanset om vi kan lide det eller ej :

Et fornyet nationalsocialistisk Tyskland, der forener Europas nationer i et arisk folkefællesskab, vil uundgåeligt se zionismen som en bitter fjende. Derfor står alle de hvide og germanske folk i Vesteuropa skulder ved skulder i den antizionistiske kamp for frihed og kender nødvendigheden af at forene alle nationale kræfter.

Det gælder også de slaviske folkeslag i Østeuropa. I nogle af dem - f.eks. polakker, rumænere, kroater og russere - lever stærke antisemitiske strømninger, hvis kraft selv de kommunistiske regeringer ikke kan ignorere.

Det er ikke vores opgave at diktere den politiske orden til nationerne i Østeuropa. Men selvfølgelig følger vi med sympati alle bestræbelser for frihed i den

kommunistiske magtsfære. Efter deres frigørelse vil disse nationer sandsynligvis søge en fælles politisk vej til en ny orden, hvis fundament vil være antizionisme - altid også tænkt som antikapitalisme og antikommunisme - og slavisk enhed - panslavisme.

Vi ønsker ikke at diktere eller påtvinge disse folk noget - de vil forme deres skæbne i deres egen nationale frihed og suverænitet. De må også selv afgøre, om den slaviske stormagt - Rusland - skal forblive den øverste magt eller ej. Men på grundlag af slavisk enhed, som har anerkendt alle hvides fælles skæbne og vender sig mod verdenspesten, kan den nye orden formes i hele Europa, og ideen om imperiet kan realiseres.

Enhver, der har studeret oppositionelle strømninger lidt, især i Sovjetunionen, ved, at dette ikke er forfængelige drømme og spekulationer: Der findes en russisk nationalisme, som har mange berøringspunkter med fascistiske og nationalsocialistiske ideer. Og denne russiske nationalisme, hvis fundament er hvid racebevidsthed, panslavisme og antizionisme, er sandsynligvis den stærkeste oppositionsbevægelse i USSR i dag. I denne sammenhæng henviser jeg især til "Manifestet for russiske patrioter", som har cirkuleret under jorden siden 1971.

De resterende nationer i det europæisk-arabiske habitat - osmannerne, perserne og araberne - er forenet af det fælles bånd, der udgøres af den islamiske religion. Islam er den stærkeste åndelige og politiske kraft i denne region. Islam er den naturlige allierede for et nationalsocialistisk Europa!

Ingen behøver at undervise den arabiske nation i antizionisme. Det jødiske landtyveri i Palæstina gør for ondt. Også i Iran og Tyrkiet fører islams voksende indflydelse til en stærkere front mod zionismen. Et nationalsocialistisk Tyskland vil finde loyale og pålidelige venner overalt, for - i modsætning til Sovjetunionen i dag - er det en hjertesag for os at støtte disse folk i deres antizionistiske kamp. Der kan ikke være nogen tvivl om oprigtigheden og beslutsomheden i fjendskabet mellem nationalsocialisme og zionisme!

Nationalsocialismen forener de europæiske folk i øst og vest, islam de orientalske. Begge anerkender zionismen som deres farligste fjende. Dette er den anden parentes, der binder det europæisk-arabiske livsrum sammen.

2. Nationalistisk verdensfront - kampen mod udbytning og undertrykkelse.

Under banneret af alliancefrihed, den tredje verden og kampen mellem udviklingslande og industrialiserede lande er der i løbet af de sidste tyve år gradvist blevet dannet en nationalistisk verdensfront, der kæmper mod udbytning og undertrykkelse. Nationalsocialismen er ekstremt kritisk over for denne

verdensfronts aktiviteter i dens nuværende tilstand. Jeg har forklaret årsagerne til dette i detaljer i kapitlet om det ariske fællesskab af nationer.

Det er rigtigt, at vores had til de herskende systemer i øst og vest får os til at se den nationalistiske verdensfront som en mulig allieret mod zionisme, kapitalisme og kommunisme. - Men på den anden side må vi ikke pludselig befinde os på den forkerte side af fronten i racekampen ved at støtte udviklingslandenes krav og dermed fremskynde den hvide races endeligt. Her står vi over for en interessekonflikt, som kun kan løses, hvis vi ikke behandler udviklingslandene som én enhed, men etablerer særlige relationer med nogle af dem, som er i vores fælles interesse.

For eksempel ville det have været rigtigt for den hvide race, hvis USA havde behandlet Syd- og Mellemamerika fornuftigt og videreudviklet det i stedet for at lade det degenerere i elendighed for derefter at kunne udnytte det komfortabelt. Et Europa under tysk ledelse må undgå denne forbryderiske politik over for folkene i dets habitat og få et særligt forhold til dem.

Men vores livsrum omfatter hele Europa, den arabiske verden, Persien og Tyrkiet, og ideen om imperiet er velegnet til at etablere en ny nationalistisk verdensfront af disse folk. En tæt alliance mellem Occidenten og Orienten kan vokse til den stærkeste magt på jorden. Islam er den eneste åndelige kraft, der intetsteds modsiger nationalsocialisme og fascisme, men supplerer disse idealer.

Europas viden og tekniske standard og Orientens naturreserver vil sammen sikre velstand i denne region og gøre den permanent. Undertrykkelse og udnyttelse fra internationalistiske banditter vil høre fortiden til. Den europæisk-arabiske livskreds er fremtidens verdensmagt.

3. Den tredje vej - kamp mod kapitalisme og kommunisme.

Men enheden i det europæisk-arabiske livsrum vil ikke kun være en regulerende kraft, men også en ideologisk modvægt til materialismen. Nationalsocialismen og islam har ikke kun deres resolute antizionisme til fælles, men de er derfor også forenet i deres holdning til kapitalisme og kommunisme. Det er interessant, at det nationalsocialistiske krav om at bryde med rentens trældom finder sit modstykke i profeten Muhammeds bud. Men renteøkonomien er kernen i det kapitalistiske økonomiske system.

Den grundlæggende antikommunistiske holdning i den islamiske verden er også indiskutabel. Ingen bør lade sig narre af den midlertidigt stærke sovjetiske indflydelse i denne region:

De arabiske nationer har været nødt til at henvende sig til Sovjetunionen, fordi det totalt zionistkontrollerede USA ensidigt støtter den jødiske stat. Men skuffelsen er stor over kommunisternes vaklende og ubeslutsomme hjælp. Et nationalsocialistisk Tyskland vil være i stand til hurtigt at bryde den sovjetiske indflydelse i den islamiske verden, fordi det er en troværdig og modig allieret.

4. Den geopolitiske logik.

Den imperiale idé om enheden mellem Occidenten og Orienten har sit fundament i den historiske tradition. Nationerne i denne region har fælles fjender - zionisme, kapitalisme, kommunisme - og anerkender deres ideologiske berøringspunkter - nationalisme, völkisch, ikke-marxistisk socialisme. Det er, hvad vi har fastslået indtil videre. Alt dette tilsammen tyder allerede på et fællesskab mellem de to kulturkredse. Den afgørende faktor vil dog være den geopolitiske logik:

Regionen - Vest- og Østeuropa, Tyrkiet, Iran og Arabien - har alle kendetegnene på et sikkert og lovende livsrum. Menneske og teknologi, økonomi og industri, landbrug og råstoffer, kultur og civilisation, tradition og fælles interesser, viden og erfaring. Alt er til stede i høj grad og kan føre til en ny blomstring i frugtbar enhed. Dette er tyskernes naturlige habitat. Som Roms arvtagere tager de germanske folk under tysk ledelse igen deres historiske mission alvorligt. Occidenten og Orienten hører sammen.

Nationalsocialisme og islam er grundpillerne i det nye imperium. Et europæisk imperium opstår på ny, vokser til et verdensimperium og sikrer vores folks fremtid!

Naturligvis skal denne udvikling ske over en lang periode. I denne sammenhæng formulerer jeg bevidst langsigtede ideer uden hensyn til de aktuelle chancer for realisering. Det handler trods alt om at udvikle mål for det næste årtusinde og om at give mening og håb til vores nationale og etniske liv. Svaret på nødvendigheden af at sikre et tilstrækkeligt livsrum for det tyske folk ligger i etableringen af et europæisk imperium, hvis fundament ikke længere vil være katolicismen, som det var engang, men nationalsocialismen.

Vesteuropas interesse i den imperiale idé er at sikre forsyningen af råstoffer og at genvinde Europas position i verden. For Østeuropa er den imperiale idé vejen til frihed fra bolsjevismens umenneskelige begrænsninger. For den islamiske verden er det chancen for at finde en vej ud af fattigdom og tilbageståenhed, fri fra kapitalistiske og kommunistiske undertrykkere, og for at føre islam til en ny blomstring. Germanske, slaviske og muhammedanske folk har således, hver for sig, en interesse i en tæt forbindelse inden for denne region. Ud af denne fælles interesse vil der vokse en tæt alliance, hvis form vi endnu ikke er i stand til at sige

noget om. Vi tyskere har ikke længere brug for at erobre vores livsrum med magt:

Ligesom nationalsocialismen ikke nationaliserer industrien, fordi dens råderet over økonomien er tilstrækkelig for den, behøver den heller ikke at erobre livsrum med magt, hvis det tyske folk alligevel er den formende kraft i regionen, og enheden i det europæisk-arabiske livsrum, vi stræber efter, er i alle de involverede folks interesse.

Idéen om imperiet - det er en gammel tradition i Vestens og Orientens historie, men samtidig er det en ny, revolutionerende idé til at håndtere fremtiden.

Jeg har forsøgt at præcisere, hvad denne idé om imperiet betyder. Det handler ikke om nostalgisk nonsens eller uvirkeligt spin: Det handler om erkendelsen af, at det europæisk-arabiske område er det tyske folks naturlige levested, at nationalsocialisme og islam tilsammen udgør en enorm magtfaktor og kan ændre verden. I Roms navn har denne enhed eksisteret i lang tid. For os er den nye idé om imperiet kampråbet for den nye orden i denne region!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reasons are anti-White immigration, culture dilution, and re-orienting.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lank

**NSDAP/AO er verdens største
Nationalsocialistisk propagandaleverandør!**

**Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!